

IS DE WERELD ECHT ZO DUISTER?

Recent was er in het Sint Janscentrum een landelijke evaluatie van het Jubeljaar 2025. Het motto van dat jaar was *Pelgrims van hoop*. Wij stonden stil bij alle activiteiten in het afgelopen jaar, maar met name bij de vraag hoe wij de hoop ook in dit nieuwe jaar kunnen vasthouden. Christelijke hoop heeft alles met God van doen. Vertrouwen in God geeft het leven een eigen perspectief. Ons geloof is gericht op Gods toekomst en heeft daardoor ook het karakter van hoop. Maar de huidige tijd doet er alles aan om de hoop in ons hart te doven. Dit nieuwe jaar is stevig begonnen. Met verhalen over geweld in Venezuela en Iran maar ook met de vrees voor een groot conflict om Groenland. Je kunt je afvragen wat nationale soevereiniteit en internationaal recht nog betekenen nu de wereldmachten lijken te kiezen voor het recht van de sterkste. In vergelijking met veel andere landen is Nederland bijna een paradijs. Maar ook hier is er polarisatie en onvrede over migratie, woningnood en de klimaatverandering.

Rol van de media

Tijdens de evaluatiemiddag stond ik in een lezing stil bij de rol van onze media. Eerlijk gezegd heb ik niet de indruk dat de media de hoop in ons bestaan versterken. In de populaire pers is er veel aandacht voor overvallen, moordpartijen, inbraken en ongelukken. Het valt mij op dat bijna iedere dag op het journaal een brand langskomt. De veelheid van dit soort incidenten voedt het gevoel van onveiligheid. In de westerse media wordt het goede nieuws door het slechte nieuws verdrongen. Deze media concentreren zich op de bomen die omvallen maar het grote bos dat in stilte doorgroeit krijgt nauwelijks aandacht. Ik herinner mij een betoog van de socioloog Boutellier die stelt dat de wereld iedere dag een beetje beter wordt. Hij verwijst dan naar de site *Our World in Data*. Op het terrein van het voorkomen van kindersterfte, armoede, honger, onderwijs, migratie, oorlog en vrede, levensverwachting en bevolkingsgroei worden iedere dag kleine en grote overwinningen behaald. Ikzelf denk ook aan een Nederlands medium als *De Correspondent* die gedegen artikelen brengt en een voorbeeld is van oplossingsgerichte journalistiek. Paus Leo heeft opgeroepen spierballencommunicatie achterwege te laten. De wereld heeft behoefte aan een journalistiek die de waarheid dient, mensen samenbrengt en de vrede onder elkaar bevordert.

Beweging van hoop

In het kader van het Jubeljaar zijn de bisschoppen en de religieuzen van Nederland begonnen met een *Beweging van hoop*. In dit nieuwe jaar probeert de beweging met een eigen website door te gaan. De site bericht over projecten die mensen kunnen bemoedigen. Het gaat om het benoemen van plekken en verhalen van hoop. Het is heel belangrijk om een handelingsperspectief niet te ontnemen. Angst kan mensen verlammen. Recent hoopte Daan Remarque in het Financieel Dagblad op *doenverhalen* in plaats van doemverhalen. Het is vreemd Nederlands maar iedereen begrijpt wat er mee wordt bedoeld. Ikzelf kan genoeg plekken noemen waarover *doenverhalen* te vertellen zijn. Ik noem de duizenden parochies en kerkelijke gemeenten waar mensen vieren, leren en dienen. Veel mantelzorgers zijn beschikbaar voor dierbaren, vrienden of burens. In dorpen en wijken zijn er mensen die voor anderen koken of de boodschappen halen. Kloosters zijn plaatsen waar mensen op adem kunnen komen en nadenken over de grote vragen van het bestaan. Mensen zijn actief in voedsel- en kledingbanken. Graag noem ik ook hospices waar vrijwilligers zorgen voor trouwe nabijheid aan stervenden. Tallozen zetten zich in voor vrede, sociale gerechtigheid en het behoud van Gods schepping. Allemaal voorbeelden van *la petite bonté*, de kleine goedheid, waardoor de wereld minder duister is als in de media niet zelden wordt gesuggereerd.

Mgr. Dr. Gerard de Korte